

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ

ΕΤΟΣ 11ον - Αριθ. φύλλου 3233/496 ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜΑΙ 7.000

Γραφεία ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42 Αριθ. Τηλ. 38-81 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1944

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Δ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ

Είναι πράγματι μνημειώδης και ιστορικός ο λόγος, τον οποίον εξέφωρσεν εις το Σάλαμπουρκ επί ευκαιρία της επέτειου της μετά του Ράιχ ενώσεως των επαρχιών των Άλπεων και του Δουνάβου, ο ύπουργός δόκτωρ Γκαϊμπελς.

Διαγράφων πιστώσας την σημερινήν κατάστασιν του άγώνος ο λόγος ούτος αποπνέει και μεταδίδει την πεποίθησιν ολοκληρώσεως του Γερμανικού και ευρωπαϊκού λαού επί την τελικήν νίκην.

Αν οι έχθροι ένεφάνησαν κατόπιν άνηκούστων θυσιών επιφανειακάς και έντυπωσιακάς νικασίας, τας οποίας ή προπαγάνδα των τερατωδώς μεγαλοποιεί, ή πραγματική όμως κατάστασις είνε έντελώς διάφορη και παρέχει όλα τα δεδομένα διά να έδραιωθή άκλόνητος και άμετάθετος ή βεβαίότης ότι ή αύριον θα είναι άπειρώσ καλλιτέρα της σήμερον και ή τελική νίκη εύρίσκειται άναπόσπαστος εις τας χείρας του Ράιχ και της Εύρώπης.

Διότι ούδέποτε ο αριθμός, πολύ δέ ολιγώτερον αι τερατολογίαι της προπαγάνδας, έδωκαν την νίκην εις τους πολέμους. Την νίκην, όπως μαρτυρεί ή όψευδής ιστορία των αρχαίων και των νεωτέρων χρόνων, πάντοτε την δίδουν αι άνώτατοι άρειαι του θάρρους, της σταθερότητος, της πίστεως και του άκλονήτου φρονήματος και τα πράγματα.

Και αι άνώτατοι άρειαι άσεται άποτελούν τή κυριώτερον γνώρισμα των τέκνων του Ράιχ, τα όποια οδηγούμενα από τον άνδρα, ο οποίος άποτελεί την συσταμένην της γεμναστικής άνωτερότητος, που δημιουργεί την σημερινήν πραγματικότητα και έγγυάται την αύριανήν νίκην.

ΟΙ ΑΝΑΠΗΡΟΙ

Υπάρχει μεταξύ ήμων μία τάξις ανθρώπων ή οποία έχουσι κεκτημένα δικαιώματα επί της ιδιαιτέρας μερίμνης και στοργής της κοινωνίας και της πατρίδος ύποφέρουσα δέ βιωτική; Ξουν τουλάχιστον και όλοι; ο πτωχός κόσμος, παραγκωνίζεται, άν δεν άγνοείται από τους άρμόδιους.

Πρόκειται περί των αναπήρων, οι οποίοι μολοντί νομιζόμεν ότι έχουσι περισσότερα παντός άλλου δικαιώματα επί των παροχών του Διεθνούς Έρυθρου Σταυρού, έν τούτοις δεν έρχονται οι πρώτοι εις την άπολαύην των παροχών τούτων.

Θά συστήσωμεν όθεν εις τους άρμόδιους—και νομιζόμεν ότι ούτοι είνε οι του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού—να προσέξουν περισσότερο τους αναπήρους και να τους περιβάλλουν στοργικώτερον.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Φανταζόμεθα ότι ο τρόπος της διανομής του πετρελαίου θά ήδύνατο να γίνη κατά τρόπον περισσότερο διευκολυντικόν του καινού. Διότι όπως γίνεται σήμερον, ο κόσμος χάνει ώρας ολοκλήρους, ταλαιπαρείται όχι ελάχισ δια να κατορθώσιν ή άποκτήσιν τή ήμισυ κιλών του πετρελαίου του.

Δέν θά ήτο δυνατόν λ. χ. να κατανεμηθή ή διανομή του είδους τούτου εις περισσότερα πρατήρια διά να είναι μικρότερα αι ούραι και ολιγώτεροι αι ώραι άναμονής; Διότι δέν έχει όλος ο κόσμος ώρας διαθέσιμους και οι περισσότεροι είνε βιοπαλαίσιαι, οι οποίοι χάνουν ήμερομίσθια διά ν' άποκτήσουν τή πετρελαίον των τή όποια ούτω κατανατρά δώρον άδωρον.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 15.3.44 (ΔΝΒ).—Επί της έκ Κωνσταντινουπόλεως προς τή πρόστειον Μπακιρκιοί άγούσης ύβου έλαβε ώσαν σοβαρόν πυτοκινητιστικόν δυστύχημα. Πέντε άτομα έφονεύθησαν και έκ των κέντε τραυματισμένων τα δέκα έχουσι επικίνδυνα τραύματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΡΟΥ

Η έφημερίς «Παριζερ Τσαίτουγκ» δημοσιεύει τή κατωτέρω άναδημοσιευόμενν άρθρον.

Κατά την εξέλιξιν της καταστάσεως εις την γαλλικήν Αφρικήν δέν πρέπει να παροράται έν στοιχείον τή όποιον όλονέν άποκτά σπουδαίο τέραν σημασίαν: ο γηγενής πληθυσμός. Κατά τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον ο έλέω Ντε Γκώλ γενικός διοικητής του Άλγερίου στρατηγός Κατρού διέταξε την φυλάκισιν μις; επιτροπής γηγενών ή όποια ένεφανίσθη άπέναντι του διά να διαμαρτυρηθή διά τή νέα φορολογικά μέτρα της «κυβερνήσεως» εις τή Άλγέριον. Ο ίδιος τώρα άπολύει τους συλληφθέντας από τας φυλάκας και τούς τοποθετεί ως μέλη μις ύπ' αυτού έν Άλγερίω ίδιουσής επιτροπής άποτελουμένης έκ 10 Γάλλων και έξ γηγενών, σκοπούς της οποίας, κατά την έκφρασιν του Κατρού θά είναι να συνεργασθί διά την εύημερίαν της χώρας.

Τά κύρια αίτια της κολλοσιαίας αυτής μεταστροφής; του Κατρού είναι λίαν διαφανή. Αρχίζει τώ έντι ούτος τή άμφόβουλο άποτασματικόν ήτοι; πείραμά του άκριβώς την στιγμήν κατά την όποιαν έντείνεται ή μολοσειβική προπαγάνδα μεταξύ των Άράβων της Βορείου Αφρικής; και άφού κατενόησε πρώτον ότι ή προηγουμένη ένάντιον των Άράβων στάσις του, τον, έκαμνε νά χάσθι μέγα μέρος; του κύρους του.

Οι προπαγανδισταί του Μαρτίου είναι άληθές ότι δέν κατώρθωσαν να προσεταιρισθών έν τή γαλλική Αφρική παρά μόνον ώρισμένα στοιχεία του γηγενούς προλεταριάτου έν τή οι μωαμεθανοί του Άλγερίου και γενικώς ο Ισλαμικός κόσμος; δέν έφάνησαν εύπερήσαστοι εις τας δελεαστικάς προτάσεις της Μόσχας. Ο ίδιαιτερος τόνος της μολοσειβικής αυτής προπαγάνδας κατεφάνη όταν οι όπαδοί του Μαρτίου διένειμαν έπιδεικτικώς τρήφιμα εις τους όπαδοούς των κυβ' ήν έποχήν άκριβώς οι Άγγλοαμερικανοί περιέκοψαν τας μεριδας των τρήφίμων.

Και αύτος άλλωστε ο Κατρού, άφού πρώτον προσέπαθησε να κερδίσθι την εύνοιαν του Μαρτίου παρητήθη της προθέσεώς του ταύτης διότι έβλεπεν ύπονομευομένην ύπό της κομμουνιστικής προπαγάνδας και αύτην ταύτην την θέσιν του. Απεφάσισε λοιπόν να αναθεωρήσθι ριζικώς; την άπέναντι των γηγενών στάσιν του, είναι όμως λίαν άμφίβολον τή άν και κατά πόσον ή μεταστροφή του αύτη θά έχη τή προσδοκώμενα άποτελέσματα. Όλοι αι ένδείξεις τή έντι πείθουν ότι οι γηγενείς άρχηγοί των Άράβων του Άλγερίου θά άσκήσουν μιαν παθητικήν αντίστασιν, διότι δέν διαφεύγει καθόλου την προσοχήν των ό λόγος ο οποίος εξηγήσασκε τον μέχρι πρό τινος έχθρόν των να αναθεωρήσθι τας άρχικάς έπ' αυτών αντίληψεις του.

Φυσικά οι λόγοι της μεταστροφής αυτής του Κατρού δέν είναι άγνωστοι και εις τους κομμουνιστάς. Η στάσις του συνεζητήθη και εις την επιτροπήν του Άλγερίου έγέγχετο δέ κατά τή σχετική συζητήσεως ο Κατρού άν τικείμενον δριμυτάτων επιθέσεων, χαρακτηρησθείς μάλι-

στα και ως «φασίστας». Κατά την Ισπανικήν έφημερίδα «Αρίμπας» ο Κατρού κατηγορείται ότι δέν έδραπέτευσ μετ' του Νουγκές και του Λαλόν και παρέμεινε παρά τώ Ντε Γκώλ διότι ήλπιζε να επιτύχη από τον Ντε Γκώλ μερικά ώφέληματα. Παίζει δηλαδή ο Κατρού διπλούν παιγνίδιον. Έρωτοτροπεί προς άμφοτέρας τας κατευθύνσεις και παραδοκεί πως θά έξέλιχθών τή πράγματα. Η εξέλιξις της ύποθέσεως του Λιβάνου ένωκε την έντύπωσιν ότι ο Κατρού ήτο άπαραίτητος και ότι μόνον αύτος θά ήδύνατο να σώσθι τή κλονιζόμενον κύρος του Ντε Γκώλ.

Σήμερον όμως μερικά άμερικανικά έφημερίδες δέν διαστίζουσι να διαταθούν ότι τον Κατρού χαρακτηρίζει μι βρομερά πολιτική άμάθεια και ότι από της άπόψεως αύτης είναι τελείως Ισότημος προς τον Ντε Γκώλ, έλπίζει άκόμη να ύπερηδήσθι χάρις εις την άφρικανικήν πείραν του όλους τους σκοπέλους, συμπεριλαμβανομένου του Ντε Γκώλ, του Ζιρώ και του Λατρ ντε Τσινι, διά να κατέλθι ως νικητής από τή χάρις των Γάλλων διασποστών. Αύτος είναι εις επί πλέον λόγος διά τον όποιον άγωνίζεται τώρα να προσεταιρισθί τον γηγενή πληθυσμόν, διά να δυνηθή να προσφέρη όσον τή δυνατόν περισσότερα εις την πανίσχυρον Μόσχην, ή όποια σαφώς; ήδη αρχίζει να διαγράφεται εις τή βαθος του άφρικανικού ορίζοντος. Δι' αυτών όμως; άκόμη τον λόγον έρχεται άντιμέτωπος; και προς την προπαγάνδα του Μαρτίου δέ συναγωνισμός αυτός; ένόσω συνεχίζεται ο άγών διά τον προσεταιρισμόν του άραβικού πληθυσμού; έσχεν ώς άμεσον συνέπειαν τή να καταστήσθι μανικώς σφοδροτέρα ή γλώσσα του Μαρτίου τσον άπέναντι του Κατρού έσον άκόμη και άπέναντι του Ντε Γκώλ.

Ένώ τή μολοσειβική έντυκα ύπόσχονται άφειδώ εις τους Άραβας, πλήρη ίσοτιμία μετ' των Γάλλων, κά μετα τή ίδιον και ο Ντε Γκώλ κατα την διόσκειψιν της Μπραζαβίλ, πράγμα τή όποιον προύξενησεν όλος ιδιαιτέραν έντύπωσιν εις τους άγγλοαμερικανούς ανταποκριτάς. Ούτω ή έφημερίς «Νιου Σταί Ιτσανν εντ Νέσιον» γράφει ότι ή έπίσκεψις του Ντε Γκώλ προεκάλεσεν άνησυχίαν διότι έφερον εις την έπιφάνειαν τή άραβικόν πρόβλημα. Οι Άραβες παραδοκόν την σχετικήν ευκαιρίαν και έτοιμάζονται ταυτόχρονα εις τή να έξηγηθούν τή λειψικά μετ' των Γάλλων.

Από τή άλλο μέρος δροζν οι κομμουνισταί, οι οποίοι ύποδαυλίζουν τή παλαιόν μίσος και ύπόσχονται όλους τους παραδείσους του Μωάμεθ εις τους Άραβας άρκει να γίνη κομμουνιστική ή Βόρειος γαλλική Αφρική. Οι έργατα ώθούνται εις γενικώς άπεργίας. Τους ύπόσχονται ότι ο Στάλιν θά φροντίσθι διά την κρατικοποίησιν του έδάφους και της βιομηχανίας και την κατασχέσιν και διανομήν των περιουσιών. Ιδιαιτέρως τονίζονται αι δυσμενέσταται συνθήκαι ύφ' ός τή ο γηγενής πληθυσμός και εις τή σημερινόν αυτό θίγεται έν λιαν εύπαθές σημείον διότι ως τονίζει ο ανταποκριτής της Ιδίας έφημερίδος οι Γάλλοι άν και έγκατεστάθην από

Ο ΦΥΡΕΡ ΣΥΝΕΧΑΡΗ ΤΟΝ κ. ΤΙΣΟ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΛΟΒΑΚΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΙΣΑΙ ΕΝΤΟΣ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ ΠΡΟΟΔΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (ΔΝΒ).—Ο Φύρερ διεβίβασε προς τον πρόεδρον της Σλοβακίας δόκτορα Τίσο έν' ευκαιρία της έθνικής επέτειου της Σλοβακίας τή συγχαρητήρια του εις τηλεγράφημα συνταχθέν εις έγκάρδιον τόνον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (ΔΝΒ).—Έξ άφορμής της 5ης επέτειου της κηρύξεως της άνεξαρτησίας του Σλοβακικού κράτους ή γερμανοσλοβακική εταιρία έν Βερολίνω διοργάνωσεν τελετήν εις ήν παρέστησαν διάφοροι προσωπικότητες του Γερμανικού στρατού, του κόμματος και της δημοσίας ζωής; μετ' του διευθυντού του πρωτοκόλλου πρεσβευτού θαρώνου φόν Ντέρνμπεργκ.

ΠΡΕΣΒΟΥΡΓΟΝ 15. (ΔΝΒ).—Ο άρχηγός του κράτους Τίσο επί τή ευκαιρία της 5ης επέτειου της συστάσεως του άνεξαρτήτου Σλοβακικού κράτους έξέδωκε διάταγμα άμνηστίας.

ΠΡΕΣΒΟΥΡΓΟΝ 15. (ΔΝΒ).—Ο Σλοβάκος πρόεδρος δρ Τίσο έξέδωκε την πρό μεσημβρίαν της Τρίτης τή μέλη της κυβερνήσεως τή όποια ύπέβαλον εις αυτών τή συγχαρητήρια των επί τή ευκαιρία της σλοβακικής έορτής. Άμέσως κατόπιν ο πρόεδρος έξέδωκε έκπροσώπου της; Σλοβακικής δημοσίας ζωής οι όποιοι ύπέβαλον εις αυτών έπίσης τή συγχαρητήρια των.

Υπό τήν άρχηγίαν του Πρυτανεως του διπλωματικού σώματος πρεσβευτού του Μεγάλου Γερμανικού Ράιχ Λουντιφ, έδέχθη και τή διπλωματικόν σώμα και τή όποιον εξέφρασεν εις αυτών τή συγχαρητήρια του.

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΥΠΟΣΚΑΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ

ΤΩΝ ΑΓΓΛΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΟΣΧΑΣ-ΜΠΑΝΤΟΛΙΩ

ΜΙΛΑΝΟΝ (ΔΝΒ).—Διά την έπίσημω; άνακοινωθεσαν άνάληψιν των διπλωματικών σχέσεων μεταξύ της σοβιετικής κυβερνήσεως και της κυβερνήσεως του Μπαντόλιο τονίζονται εις τους ένταυθα πολιτικούς κύκλους; ότι ή άναγνωρίσις του Μπαντόλιο ύπ' των Σοβιέτ καλύπτει τούς σκοπούς των Σοβιετικών σχεδίων τή όποια άποβλέπουσι; εις την μολοσειβικοποίησιν της; Ιταλίας. Η δημιουργία; ένός διπλωματικού αντιπροσώπου των Σοβιέτ παρά τή κυβερνήσει του Μπαντόλια δίδει εις τή Σοβιέτ την ευκαιρίαν όπως στηριχθή άκόμη περισσότερο εις την Ιταλίαν του Μπαντόλιο ή έπιρροή της Μόσχας και μάλιστα εις την θέσιν της Άγγλίας και των Ην. Πολιτειών.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Δ.Ν.Β.).—Η ύπηρεσία έξωτερικών ειδήσεων (Α.Ι.Δ.) δημοσιεύει σχόλιον διά την άνόληψιν διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Σοβιέτ και Μπαντόλιο και γράφει ότι ή πράξις αύτη του Μπαντόλιο άποτελεί την τελευταίαν σαφή άπόδειξιν διά τήν σοβιετικήν πολιτικήν ύπεροχής; έναντι της; Ιταλίας.

αίλων και πλέον εις την Βόρειον Αφρικήν έξεμεταλλεύθησεν άπαιχρώς μόνον τον γηγενή πληθυσμόν του όποιου έντέπειαν την άπαιθλίωσιν.

Από τή άνωτέρω καταφαίνεται σαφώς; ή άγγλοαξωνική έπιβουλή κατά της γαλλικής αυτοκρατορίας, ή όποια κατά τή γνωστον άγγλικόν σύστημα ένδύεται; πάντοτε με τή ένδυμα του κοινωνικού ένδιαφρόντος. Από τή άλλο μέρος έκδηλοϋται όμως; σαφώς; ως έτονίσθη τούτο ήδη και ή μολοσειβική έπιβουλή κατά της γαλλικής Βορείου Αφρικής; Οι μολοσειβικοί προπαγανδισταί μεταβαίνουν και εις τή πλέον άκομμεμακρυσμένα χωρία και μεταδίδουν εκεί τή κομμουνιστικόν δηλητήριον. Εις τόν στρατόν και τή ναυτικόν έχουσι δημιουργηθή κομμουνιστικοί πυρήνες. Εις τους στρατιώτας άδονται έπαναστατικά άσματα και οι προπαγανδισταί των Σοβιέτ διδάσκουν κατά τας ώρας της έκπαιδεύσεως των άνδρών ότι κατά την διάρκειαν του παρόντος πολέμου έπεσαν τή σοι πολλοί Μολοσειβικοί ύπέρ της «λευθερίας της Γαλλίας» ώστ' έχουσι πλήρως τή δικαίωμα να έχουσι άρχουσιν γνώμη εις τή ζήτημα της μελ

οντικής πολιτικακής διαμορφώσεως της. Ο Μαρτί επί των πολεμικών πλοίων τή όποια παρεδόθησαν εις τούς συμμαχους χαιρετάται ως «ήρωας της Μαύρης Θαλάσσης» διότι κατά τή 1917 ύπεκίνησε ως γνώστον μιαν μολοσειβικήν στάσιν επί ένός τμήματος του γαλλικού στόλου του ευρισκομένου τότε εις την Μαύρην θάλασσαν. Μεταξύ των πληρωμάτων των σκαφών έγένοντο διαπληκτισμοί κατά τους όποιους έδάρησαν οι άξιοματικοί άπειληθέντες μάλιστα δι' άγχώνης άν δέν μεταβάλλουν την ιδεολογικήν στάσιν των. Τό βαρδομετρον εις την Βόρειον Αφρικήν δεικνύει; τρι κυμιά» γράφουν οι άγγλοαμερικανοί ανταποκριταί. Ο κομμουνιστικός σπόρος αύξάνει και ο Ντε Γκώλ και ή συντροφία του έχουσι ήδη τή σον πολλά παραχωρήσει εις την Μόσχην ώστε έντός όλίγου δέν θά άπομένη πλέον εις αύτους τίποτε. Η κατά ληψιν όλων αυτών είναι ή προπαγάνδα εις τας μεγάλας λαϊκάς μάζας και ή προετοιμασία της άποκαλύπτου μολοσειβικοποίησεως; της Βορείου Αφρικής εις την όποιαν άνοιξαν διάπλατα την θύραν οι νέοι Κερένσκι του Άλγερίου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΟ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΟ ΦΩΝ ΚΥΓΚΕΛΓΚΕΝ

Πρό τίνος υπεβλήθη εις την άγγλικήν Βουλήν των Κοινοτήτων μία έπερώτησις, άφορώσα τώ δικαίωμα τής έργασίας ή άκριβέστερον: τώ δικαίωμα τού στρατιώτου όπως έπανακτήσῃ, μεταπολεμικώς, τήν θέσιν, εις τήν όποιαν ειργάζετο πρό τής έπιστρατεύσεώς του. Παρ' ήμίν, εις τήν Γερμανίαν, τώ τοιαύτω ζητήματι προκαλούν ζωνήρον ένδιαφέρον, διότι οί Γερμανοί ένδυμούνται άκόμη τήν δυσχεροτάτην κατάστασιν, εις τήν όποιαν περιήλθεν ή χώρα των μετά τόν πρώτον παγκόσμιον πόλεμον, καί τήν τρομεράν άνεργίαν, ήτις είχεν έπικρατήσει κατά τήν περίοδον έκείνην.

Ένας Άγγλος στρατιώτης τού μετώπου είχεν άπευθυνθει πρός τήν ίδιαν εύθυνοιαν τής ζήχειρήσεως, εις τήν όποιαν ειργάζετο πρότερον, άν μετά τήν λήξιν τού πολέμου δά έπανήρχετο εις τήν παλαιάν του θέσιν. Είς τώ έρώτημα αύτώ έλαβε τήν άπάντησιν, ότι μία τοιαύτη κατηγορηματική υπόθεσις δά ήδύνατο νά δοθῃ, μόνον εάν ό έπαναδιορισμός στρατιωτών εις τάς παλαιάς των θέσεις δά διετάσσεται γενικώς διά νόμου. Ο Άγγλος ύπουργός τής Έργασίας κ. Μπέθιν έκάκις δημοσία τήν άπάντησιν τής έν λόγω έταίριας, διότι αύτη, καθώς έτόνισε, δά ήδύνατο νά έχη καταστρεπτικάς συνεπειάς επί τού ήθικου των Βρετανών στρατιωτών. Προέθεσε δέ, ότι, φυσικά, τώ άπαιτούμενα νομοθετικά μέτρα δά έφαρμόζοντο, έν καιρώ τώ δέοντι υπό τής κυβερνήσεως.

Είς τήν Γερμανίαν ή άπάντησις αύτή τού Άγγλου ύπουργού έπρόβλεψε έν έκπληξιν. Διότι εί: τήν έν λόγω χώραν θεωρείται άυτόνομη όστις κάθε στρατευθείς πολίτης διατηρεί, κατά βασικήν άρχήν, τώ δικαίωμα νά έπανεύρῃ τήν θέσιν του, όταν δά έπιστρέψῃ από τόν πόλεμον. Αυτό ίσχύει άκόμη καί διά τούς τραυματίας τού πολέμου, μέ τήν προσθήκην ότι εάν τυχόν τώ τραύμα ή ή άναπηρία των δέν έπιτρέπει εις αύτούς πλέον νά έκτελούν τήν παλαιάν των έργασίαν, ό έργοδότης ύποχρεούται νά μετεκπαύσει αύτούς, ούτως ώστε νά δύνηθουν νά καταλάβουν μίαν άλλην κατάλληλον θέσιν.

Καί εις τήν Άγγλίαν έπίσης, ένας νόμος, έκδόθηκε κατά τώ έτος 1939 ήδη, υπερέβαινε κάθε έμπορικόν ή βιομηχανικόν όικον νά παραχωρήσῃ μετά τόν πόλεμον, εις τούς στρατολογηθέντας ύπαλλήλους καί εργάτας τού έκ νέου τήν παλαιάν των ή μίαν άνάλογον πρός αύτήν θέσιν. Διά συμπληρωματικούς διατάγματας, έν τούτοις, άπαλλοδοούντο οι έργοδότες από τήν έν λόγω ύποχρέωσιν έν περιπτώσει έκδοθειμένων δάδικου έπιβαρυνέσων των. Κατά συνέπειαν, ό άντιεπιπέδω άναφεθείς άγγλικός όικος είχε, πράγματι, τώ δικαίωμα νά άρνηθῃ εις τόν στρατευθέντα ύπάλληλον του μίαν δεσμευτικήν ύπόσχεσιν διά τήν μεταπολεμικήν έποχήν.

Επί νομοθετικής θέσεως καί μόνον δέν είνε δυνατόν νά εξασφαλισθῃ πλήρως εις τούς έπιστρατευθέντας ή παλαιά θέσις, τήν όποιαν κατέχον πρό τής στρατεύσεώς των. Υπάρχουν πολλοί λόγοι, παρακωλύοντες τόν τοιούτον έπαναδιορισμόν. Ένας έμπορικός ή βιομηχανικός όικος ήμπορεί, θεθείως, νά έχη μεταβληθῇ, κατά τώ ένδιάμεσον χρονικόν διάστημα, ως πρός τώ πρόσωπα των ίδιοκτητών του ή τώ είδος τής παραγωγής του. Μία ώρισμένη θέσις είνε δυνατόν νά έχη καταληφθῇ, διορκοθέντος τού πολέμου, πολιτικός από νέα πρόσωπα, ούτως ώστε τελικώς, νά ύπάρχουν τούς τρεις ή τέσσαρες ύπ ψήφισι καί διεκδικηταί διά μίαν καί τήν αύτήν θέσιν.

Έκτός τούτου, ό πρός τετραετίας ή πενταετίας έπιστρατευθείς ύπάλληλος ή εργάτης ήμπορεί νά έχη άποκτήσει, έν τώ μεταξύ, λόγω καί τής προσωρημένης πλέον ήλικίας του, προσόντα άνωτέρα από τώ άπαιτούμενα διά τήν ίκανοποίησιν των άναγκών τής παλαιάς του θέσεως. Έπίσης ή έπιχειρήσις, περί τής όποιας πρόκειται, ένδέχεται διά τόν ένα ή άλλον λόγον, νά μή δύναται πλέον νά άπασχολῇ τόν άριθμόν τού προσωπικού, πού άπασχολεί πρό τούτων έτών. Πώς δά ή-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΠΑΙΞΙΜΟ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μάρτιος. — Άσφαλώς ως «φυγή» από τήν άγωνίαν τής σημερινής πραγματικότητος πρός τήν γαλήνια ύψη τής τέχνης τής έλληνικής άρχαιότητος θά έπυρε νά χαρακτηρησθῇ ή ισάφησ στροφή τής σημερινής θεατρικής τέχνης πρός τώ άρχαίον έλληνικόν θέατρον καί τής σημερινής θεατρικής παραγωγής πρός θέματα πού έχουν ληφθῇ από τήν έλληνικήν άρχαιότητα. Έπανειλημένως άναφέραμεν από τών σπηλαίων αύτών τάς νέας παραστάσεις άρχαίων έλληνικών έργων πού εδόθησαν εις τώ Βερολίνον καί εις άλλας, γερμανικάς πόλεις, εις τώ Παρίσι καί άλλαχοῦ καί μόλις πρό τίνος έγράψαμεν περί τού «Πατρόκλου», τής τραγωδίας τού Γερμανοῦ ποιητού Χάλμπλουμ, πού εδόθη μέ μεγάλην έπιτυχίαν από τής σκηνής τού Γερμανικού Έθνικου Θεάτρου τής Βαϊμάρης. Τώ θέατρον τού Γκισην, τώρα, άκολουθοῦν καί αύτό τήν γραμμήν αύτήν τής στροφής πρός τήν κλασσικήν άρχαίότητα έδωσε διά πρώτην φοράν ένα νέον έργον, πού καί αύτό έχει ώς θέμα έναν από τούς ώραιότερους καί συγκινητικώτερους έλληνικούς μύθους, τόν μύθον τού Άδμητιδος καί τής Άλκήστιδος, πού ήδη κατά τούς άρχαίους χρόνους ένέπνευσε τόν Εϋριπίδην νά δημιουργήσῃ τώ γνωστόν δράμα του.

Τώ περί οῦ εἰδω ὁ λόγος έργον δέν είνε έντελές νέον. Έχει γραφῇ ήδη τώ 1907 από τόν Γερμανόν ποιητήν Έρρίκον φόν Χάτζελερ καί φέρεται ως τίτλον «Η έπιστροφή τής Άλκήστιδος», χαρακτηρίζεται δέ από τόν συγγραφέα του ως παραμυθία καί έλευθεράν διασκευήν τής «Άλκήστιδος» τού Εϋριπίδου, πού πλαισίωσιν μετέφρασεν ό Χόφμαν σταλ εις τήν Γερμανικήν. Είς ευρύτερον κοινόν δέν ήτο ως τούσον τώ έργον τούτο γνωστόν παρά μόνον από μίαν δημοσίαν άνάγνωσιν του εις τώ Γυμνάσιον τού Ρόζενχαϊμ καί μόλις τώρα εδόθη διά πρώτην φοράν εις έορτασίον πρώτων πινυρασίαν από τής σκηνής τού Θεάτρου τού Γκισην, οργανωθείσαν από τόν άκαδημαϊκόν θιασον τού Πανεπιστημίου τής ως άνω πόλεως.

Ο Χάτζελερ, γράφει σχετικώς τώ θεατρικώ συνεργάτη τής «Έφημερίδος τής Κολωνίας» δόκτωρ Χάνς Τσιρλι, έπραγματευσθῇ τώ θέμα τού άρχαίου έλληνικου μύθου τής «Άλκήστιδος, ή όποια δέχεται νά άποθάνῃ διά νά διατηρηθῇ εις τήν ζωήν ό αύτός γός τής Άδμητιδος, ή όποια όμως λυτρώνεται από τόν Ηρακλήν από τόν Άδην, δλι γώτερον μέ δραματικήν συγκέντρωσιν καί περισσότερον μέ στοιχειοθετικά λυρικόν έμβύθουσι, οι στοιχοί του έχουν τρυφεροτάτην ώραιότητα, ό δέ χαρακτηρισμός τού έργου ως «παραμυθίου» άνταποκρίνεται πρός τήν βαθειάταν οδόσαν τής μλοκής τού δράματος μεταξύ έρωτος καί θανάτου, μεταξύ άνω καί κάτω κόσμου, μεταξύ θεών καί ανθρώπων. Έφ' όσον πρόκειται περί μύθου, δέν ύπάρχει τίποτε τώ μή δυνατόν. Οί παύραχοί άνέκκλητοι νόμοι τής ζωής, καταλύονται καί ή άγαπημένη έπανέρχεται από τόν θάνατον εις τήν ζωήν. Οί δύο πόλοι μεταξύ των όποιων εξελίσσονται τώ γεγονότα τού έργου είνε ή ύψι-

δύνατο, λοιπόν, ό νόμος νά άναγκάζῃ τόν διαφόρους έπιχειρήσει, εις όλας αύτάς τάς περιπτώσεις, νά προσλάβουν έκ νέου όλους τούς παλαιούς των ύπαλλήλους καί εργάτας; ΑΥΡΙΟΝ: Τό Β'

στη κατάφασιν τής ζωής ό έρωσ καί ή ύστατή άρνησις τής: ό θάνατος, ή δ' εξέλιξις των έχει δαθῇ από τόν ποιητήν χωρίς κανένα νατουραλισμόν βιαιών υγκινήσεων. Η διαίτηραν συγκίνησιν μεταδίδουν αί δύο δραματικά άποκορυφώσαι: τού όλου έργου ό θρήνος τού Άδμητιδος καί ό άγών Ηρακλέους καί θανάτου περι τήν Άλκήστιν.

Άλλά καί μέ τώ νέον έλληνικόν θέατρον καί τήν κίνησιν του άπασχολούνται αί γερμανικά έφημερίδες. Ο έν Άθήναις καλλιτεχνικός συνηγότης τής «Νέας Βιενναίας Ημερησίας» γράφει εις τήν έφημερίδα του περί τής παραστάσεως τού «Ποπολάρου» τά κατωτέρω: Άπό τήν ρωμαϊκήν άρχαιότητα γνωρίζομεν τήν ώμήν διάκρισιν τού λαού εις πατριότους καί πληβείους. Σήμερον θά έκάμαμεν τήν διάκρισιν μεταξύ άκτημόνων καί πλουτοκρατών. Η στενόκαρδος πάντως περιφρόνησις δέν κατατέρων, όπως λέγουσιν κοινωνικών στρωμάτων, ή ύπερηφάνεια διά τίτλου εύγενείας, τούς όποιους δίδει ή καταγωγή, ή κληρονομία καί αύτή άκόμη ή υιοθεσία, έπηρεσαν από παλαιών χρόνων στόχοι τής ειρωνείας καί διακωμωδήσεως από τής σκηνής τού θεάτρου. Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος, έξέχον μέλος τής Ακαδημίας Άθηνών, δίδει δραματικήν μορφήν διά τού «Ποπολάρου» του εις τήν έκδίκησιν ενός νεαρού φοιτητού, ό όποιος είχε κατά τάς βερνινάς διακοπάς ένα έρωτικόν ειδύλλιον μέ μίαν κοντινήσαν, ή όποια όμως άργότερα δέν τον καταδέχεται ως πληβείον καί δέν τόν χαιρετά πλέον, διότι, όπως λέγει, δέν ήτο δέ τούτην παρά μόνον μιά εύκαιρία νά διασκεδάσῃ τήν πληξίν τής, όπως θά τώ έκάμεν μέ ένα δημοφιλές άλογο ή ένα έξυπνο σκυλάκι. Η κομωδία διαδραματίζεται εις μίαν από τās Ιωνίας νήσους όπου καί σήμερον άκόμη γράφει ό Γερμανός δημοσιογράφος: «αί κοινωνικά άντιθέσεις ύφίστανται κατά τώσπον ώμόν. Ο ήρωσ τού έργου, τώ όποιο, έχει δραματικώτατας σκηνας καί διάλογον έκτακτως πνευματώδη, κατορθώσαι, τελικώς, νά καταρριψῇ τή τεινή διαχωρισμόν των κοινωνικών τάξεων καί νά πείσῃ τήν νεαράν κοντινήσαν, ότι μόνη εύτυχία είνε ή πραγματική άγάπη.

Είς τήν «Βερολιναίαν Έφημερίδα τού Χρηματιστηρίου», έξ άλλου, ό κ. Φρειδερίκος Χέρτσονγκ σχολιάζει ευμένεστα τήν παράστασιν τής «Μίννας φόν Μπάρνχελμ» τού Λέσσιγκ από τής σκηνής τού Έθνικου Θεάτρου. Τώ άπαιτούμεν γράφει, είνε πραγματικότης. Η «Μίννα φόν Μπάρνχελμ» τού Λέσσιγκ είχε κατά τήν παράστασιν τής από τής σκηνής τού Έθνικου Θεάτρου τών Άθηνών μοναδικήν έπιτυχίαν, πού όφείλεται τούσον εις τώ έργον όσον καί εις τήν άπόδοσιν του. Οποιοσ ένόμισεν, ότι ή γερμανικότης, πού άντανακλάται εις τήν καθάραν ως κρύσταλλον γλώσσαν τού Λέσσιγκ, θά έχανε κατά τήν άπόδοσιν τού έργου εις τήν έλληνικήν, αύτός έπέισθη περί τού έναντιου μετά τήν παρακολούθησιν τής παραστάσεως: υπό τήν λεπτήν καί μέχρι των μικροτέρων λεπτομερειών, έπιμελημένην σκηνοθεσίαν τού κ. Πέλλου Κατοόλη. Καί εις τήν ξένην γλώσσαν ήτο σαφώς αισθητός ό έγκάρδιος παλμός, πού σαν άγνώστ, θερμός χειμαρρός διαχύνεται διά μέσου τής όλης εξέλιξεως τού έργου. Η σοβαρότης τού έργου δέν έφηνε ποσώς νά άλειψῃ καί ή χαρούμενη εύθυ-

Μετ' όλίγας ήμέρας ΕΙΣ ΤΗΝ "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ" Η ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΗ τώ νέον μας άνάγνωσμα γραμμένο από τόν ίδιον συγγραφέα τής «Κρυστάλω». Είνε: μία ιστορία άγνης καί περιπαθούς άγάπης. Είνε ό δρίαμβος τού έρωτος πού στή δύναμι του τίποτε δέν ήμπορεί νά άντισταθῇ. Είνε τώ άνάγνωσμα πού δά διαβασθῇ μέ άγωνιώδες ένδιαφέρον καί θά συγκινήσῃ, δά συναρπάσῃ, δά άφήσῃ έποχήν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ Κρυστάλω ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ Η βαρεία αύτή σιωπή βά σταζε άρκετά. Καί τέλος ό κύρ Πάνος σαν νά έλαβε τήν άπόφασί του είπε. — Τώ λοιπόν είνε αλήθεια όσα έμαθες. Δέν ήθελα νά μάθης έσθ τίποτε άπ' αύτά, όχι για μόνον για νά μάθης πώς ό πατέρας σου είνε φωνηράς, μά για σένα, για νά μη φαρμακωθῇ ή ζωή σου δλη μέ τήν ιδέα πώς είχες μίαν τέτοια μάννα. Έπιστευσά πώς δέν θά τώ μάθαινες ποτέ. Μά άφου τώ έμαθες... ξέχασέ τα. Τώρα άρραβωνιάζεσαι καί αύσιο παντρεύσαι. Δέν είνε ή ώρα νά θυμάσαι καί νά με θυμίζεις ένα τόσο φοβερό πρᾶγμα. — Άφσε τούς άρραβώνας καί τούς γάμους μου πατέρα... Θέλω νά μου τή πῆσ ό λα. Πώς είνε τώ φοβερό κακό. Άλλοίως δέν εα ήσυχάσω... Ο κύρ Πάνος έσυλλογίσθη καί όλίγον καί σαν νά κατέληξεν εις άπόφασιν είπε. — Καλά θά σοῦ τή πῶ όλα. Αλήθεια πρέπει νά τή μάθης όλα για νά μη ρίχνης σέ μένα τήν άδικία καί για νά βεβαιωθῇς ότι κάθε άνδρας στή θεσί μου τώ ίδιο θά έκαρνε. Άλλά θέλω ένα πρᾶγμα από σένα. Αύτή ή φορά πού έμιλάωμε για τήν ύπόθεσι αύτή είνε ή πρώτη καί ή τελευταία. Δέν θά μου κάμης ποτέ λόγο για αύτή τή ύπόθεσι, ποτέ στή ζωή σου... Ετσι; Λοιπόν άκουσε. Η Κρυστάλω δέν ώμίλησε διάλου. Μέ βλοσυρότητα έ κίταζε τόν πατέρα τής καί έπερίεμεν νά άκούσῃ. Καί ό κύρ Πάνος ήρχισε νά λέγῃ. Διηγήθηκε δλη τή τραγική ιστορία, τήν όποιαν γνωρί-

ζουν οι άναγνώσταί μας. Καί ή Κρυστάλω τόν άκουε χωρίς νά τόν διακόπη μέ τώ ίδιον βλοσυρόν βλέμμα. — Όταν ό κύρ Πάνος έτελείωσεν τότε μόνον ή Κρυστάλω τού είπε μέ φωνή βαρεία καί μέ μάτια δακρυσμένα. — Καί έγώ πού ήμουνα τότε... — Κοντά στή μάννα σου ήσαν... Μά ήσαν τόσο μικρά πού δέν κατάλαβες βέβαια τίποτε... — Καί έμεινε στόν τόπο; — Ναί στόν τόπο... — Καί ό άλλος; — Καί έκείνος στόν τόπο... Έσιώπησαν πάλιν καί οι δύο. Καί πάλιν ό κύρ Πάνος έβλευσεν τήν σιωπήν πρώτος. — Έ λοιπόν Κρυστάλω τή έμαθες όλα πιά. Είπαμε τώ μουδιά πιά για τήν ύπόθεσι αύτή. Μόνον ένα πρᾶγμα θέλω νά σε ρωτήσω. Είχα δίκαιον νά κάμω διέκαμα; Τί θά έκανες έσθ άν ήσο στή θέση μου. Η Κρυστάλω τόν κίταζε μέ τήν ίδια βλοσυρότητα χωρίς νά τού ειπῇ τίποτε. Καί έκείνος έφώνησε. — Δέν μου άπαντάς; Λέγε μου είχε δίκαιο; — Άλλ' άντί νά άπαντήσῃ ή Κρυστάλω ήρώτησε: — Καί έμένα δέν μέ συλλογίσθηκες διάλου, όταν έσκότωνες τή μάννα μου; — Έσένα; Τί νά σε συλλογισθῶ; — Τί νά μέ συλλογισθῆς; Νά συλλογισθῆς πώς μ' άφηνες πεντάρφανη... — Ημουν έγώ για σένα... πώς σ' άφηνε πεντάρφανη; — Έσθ είσαι ό πατέρας, έ κείνη όμως ήταν ή μάννα... — Τέτοια μάννα... — Ο, τι καί νάταν μάννα μου ήταν... καί τήν ήθελα... — Άς σταματήσουμε πιά τήν έμιλία αύτή Κρυστάλω. Άρκετά είπαμε καί ότι έγινεν έγινε καί δέν ξεγίνεται... Τώρα πιά άγρίψεν ή Κρυστάλω. Υψωσε τήν φωνήν, έσήκωσε τώ χέρι καί τόν έ κίταζε βλοσυρώς λέγουσα. — Μη βρίζεις τήν μάννα μου, πατέρα... Δέν σοῦ τώ έπιτρέπω! Άν έσθ είσαι πατέρας έκείνη όμως ήταν ή μάννα μου! Ξέρεις τί θά πῆ μάννα; Δέν είχες μάννα έσθ; Ο, τι καί άν ήταν για σένα, για μένα ήταν μάννα! Ο κύρ Πάνος έστάθη καταπονημένος. Δέν έτολμούσε νά άπαντήσῃ. Έσκυψε τώ κεφάλι σαν νά παραδέχονταν ότι όλα όσα τού έλεγε καί πρό παντός ό τρόπος μέ τόν όποιον τή έλεγε νεν ή κόρη του ήταν οσωτά. (άκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΟΣ Β. Ι. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Παρισίων ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΕΜΑΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ Δέχεται Δικαστηρίων 18, παραπελώρας Αγ. Νικολάου 2

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 15. (Δ.Ν.Β.).—Οι Άγγλοι έγένοντο παράιτιοι μιάς νέας προσβολής της Ισπανικής ουδετερότητας. Τάς μεσημβρινάς ώρας της Κυριακής τού Ισπανικόν άτμόπλοιοι «Κάρμπο Σάν Σεβαστιάν» χωρητικότητας 4000 τόννων ταξειδεύον από της Βαρκελώνης εις την Βαλέντιαν προσεβλήθη πλησίον της Ταραγκόνα από έν βρετανικόν άεροπλάνον διά δύο βομβών και ύπέστη τόσον σοβαρός ζημίας ώστε εξεργάγη έν' αυτό πυρκαϊά και έκκλινε τούτο πρός τά πλόγια. Η άνήκουστος αότη περιφρόνησις της Ισπανικής ουδετερότητας έγένετο κατά την ίσλιαν ώραν με την επίθεσιν εναντίον του γερμανικού πλοίου «Κιλισιό» όλίγα χιλιόμετρα νοτίως των έκβολών του «Εβρου. Τό βοετανικόν άεροπλάνον έπέταξε μετά την εξακόντισιν των βομβών εις χαμηλόν ύψος: ύπεράνω του Ισπανικού πλοίου και έμυδραλλιοβόλησε τό πλήρωμά του τό όποιον έπεχείρει νά κατασβέση την πυρκαϊάν. Πολλά μέλη του πληρώματος τού Ισπανικού πλοίου έτραυματίσθησαν βαρέως και μετεφέρθησαν εις μίαν κλινικήν έν Βαρκελώνη. Είς ναύτης ύπέκυψεν έν τώ μεταξύ εις τά τραύματά του.

Η ΡΩΜΗ ΠΡΟΣΕΒΛΗΘΗ ΕΚ ΝΕΟΥ ΥΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

ΡΩΜΗ, 15.3.44. (Δ.Ν.Β.).—Η πόλις της Ρώμης έγένετο την 14ην Μαρτίου εκ νέου στόχος επίθεσεων Βορειοαμερικανικών βομβαρδιστικών άεροπλάνων. Οι σχηματισμοί οι όποιοι έπετέθησαν εις έπανά λειμμένα κύματα έρριψαν πολυαριθμούς έκρηκτικάς βόμβας εις πολλά διαμερίσματα της ανατολικής και βορειοανατολικής πλευράς της αιώνας πόλεως. Μέχρι τούδε έκρηκτώθησαν έκτεταμένα ζημιά εις οικόδομήματα και σημαντικά άπώλεια μεταξύ του άρχου πληθους. Αί έργασιαί έκκαθάρισως των έρειπίων συνεχίζονται. Πολλά άτομα εφρίκονται άκόμη θαμένα υπό τά έρείπια των καταστραφέν οικιών.

ΑΠΘΑΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 15. (Δ.Ν.Β.).—Τό όπουργείον των Ναυτικών των Ην. Πολιτειών κατέστησε την έσπέραν της Τρίτης γνωστήν την άπώλειαν του υποβρυχίου «Κορβίνα» τό όποιον εφρίσκειτο εις τόν Ειρηνικόν Ωκεανόν. Τό πλοϊον ήτο χωρητικότητος 1525 τόννων και άνήκε εις τούς νεωτάτους τύπους των άμερικανικών υποβρυχίων οι όποιοι έτέθησαν εις ένέργειαν διαρκούτος του πολέμου.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΘΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΒΙΓΚΟ (Δ.Ν.Β.).—Συνεχεία έλλείψεως χάρτου, έλαττώσεως των δημοσιεύσεων και της στρατολογίας: του προσωπικού της συντάξεως και έκτιπώσεως ά άριθμός των εις την Β. Αμερικην έκδιδομένων έφημερίδων και περιοδικών από 5382 κατά τό 1943 ήλαττώθη κατά 377.

ΠΤΙ ΠΑΛΑΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΖΟΥΡ ΦΙΕ

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΝΤΑΙΝΙΤΣ ΕΞΗΡΕ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 13(Αδ.Πρ.).—Εν εύκαιρία της ήμέρας των ήρώων, ήτις εορτάζεται υπό του γερμανικού λαού, ώμίλησεν έν τώ πλαισίω ενός πανηγυρικού προγράμματος του Ραδιοφωνικού σταθμού τού Ράϊχ ο άρχηγός του πολεμικού ναυτικού στόλαρχος Νταϊνιτς. Διά πέμπτην φοράν, έδήλωσεν εις την άρχήν του λόγου ο ναύαρχος άναμνησκόμεθα κατά τόν πόλεμον τούτον τών νεκρών μας, τών ήρώων οι όποιοι έπεσαν εις όλα τά μέτωπα, εις την ξηράν, εις όλας τάς θαλάσσας και εις τόν άέρα. Άναμνησκόμεθα τών δολοφονηθέντων άνδρών και γυναικαπαίδων τών μετόπισθεν, τά όποια μιά άφήρσεν ή άεροπορική τρωμοκρατία. Υποκλινόμεθα μετά σεβασμού ένώπιον της θυσίας των και πενθοούμεν ύπερηφάνως την άπώλειάν των. Ο στόλαρχος Νταϊνιτς έτόνισεν, ότι σήμερα πιά Γερμανός γνωρίζει ότι ή Γερμανία διεξάγει ένα άνευ οίκτου άγώνα μεγίστης σκληρότητας και μεγίστης σοβαρότητας. Τά γεγονότα του πολέμου τούτου και οι ώμοι σκοποί των αντιπάλων της Γερμανίας: έδειξαν εις τόν γερμανικόν λαόν περί τίνος πρόκειται εις τόν πόλεμον τούτον. «Τόν πόλεμον τούτον, παρετήρησεν ο στόλαρχος Νταϊνιτς, μιά τόν έπέβαλον οι αντίπαλοί μας. Με ένα άνευ οίκτου και διαταγμού έγώτισμόν, προβάλλοντες ύποκριτικώς ως πρόσχημα τό προστατευτικόν ένδιόφερον των διά τό έθνος των Πολωνών, ήθέλησαν νά απαγορεύσουν την ένωνιν Γερμανών μετά Γερμανών άδελφών των.

«Ως έκ τούτου άνευ οίκτου και άναποτρέπτως, ο πόλεμος αύτος δά κρίνη περί της ύπάρξεως ή της; έξοντώσεως του Γερμανικού έθνους. Ο Γερμανικός λαός γνωρίζει όμως ότι χάρις εις την μοναδικήν ήγέσιαν του, την όποίαν ή Θεία Πρόνοια του έστειλεν εις τόν μεγαλειτερον άγώνα της Ιστορίας, δά φέρη εις πέρας τόν άγώνα τούτον του πεπορωμένου. Με μεγάλας δυνάμεις εις άνδρας και ύλικόν ό αντίπαλος, ειπεν ο στόλαρχος Νταϊνιτς, έπεχείρησε κατά τά τελευταία έτη νά έπιτεθή κατά του ζωτικού χώρου του Γερμανικού λαού και των συμμάχων της Γερμανίας. Εί: ούδέν όμωσ ημεϊον ό αντίπαλος; έπέτυχεν άποφασιστικήν διεύθυνσιν. Τί δά εΐχε γίνη σήμερα ή Γερμανική Πατρίς μας; εις ποίαν θέσιν δά εφρίσκειτο ο Γερμανικός λαός; έν πρό δέκα έτών ο Φύρερ δέν μιά εΐχε δημιουργήγη την ένσπλην δύναμιν, ή όποία εΐνε μόνη εις θέσιν νά άποκρούση την έφοδον των έχθρών της; Εύρώπης. Τό κύμα τών μολοσεβικών, οι όποιοι κατά τόν πόλεμον τούτον ουνεπεία της; συστηματικής πολεμικής προπαρασκευής της; χώρας των, διαδέτουν διαπύην φοράν έκτός των ανθρωπίνων μαζών των και πλοεμικόν ύλικόν εις μεγάλην κλίμακα, δά εΐχεν έξοντώση τό έθνος; μας; και δά εΐχε παρασύρη με την πλημυρίν του τόν πολιτισμόν της; Εύρώπης.

«Ο Γερμανικός λαός; δά φέρη εις πέρας τόν Ιστορικόν τούτον άγώνα, έτόνισεν ο στόλαρχος Νταϊνιτς, χάρις εις την σκληρότητα και την άποφασιστικότητα των Γερμανών μετόπισθεν. Είς την ένότητα μεταξύ ήγεσιών πολεμούντων; μετώπου και μετόπισθεν ζυκείται ή τεραστία δύναμις του Γερμανικού έθνους. Είς την ένότητα αύτην ή Γερμανία εΐνε άήττητος. Διά της άκλονήτου αύτης στάσεως οιασδήποτε θυσίας; και δοκιμασίας; και άν άπαιτήση άκόμη από τόν Γερμανικόν λαόν, ο πόλεμος αύτος, ή Γερμανία δά έπιτύχη μίαν γερμανικήν ειρήνην την ειρήνην ένός ύπερφάνου διά της δοκιμασίας οδισσώστας ήνωμένου έθνους; με νέον μέγα μέλλον έν άληθει έθνική και σοσιαλιστική κοινότητα. Διά τόν λόγον τούτον, κατέληξεν ο στόλαρχος Νταϊνιτς, άπευδομένους πρόν τόν Γερμανικόν λαόν, δέν δυνά μεθα σήμερα νά εύχαριστήσωμεν και νά τιμήσωμεν καλλίτερον τού; ήρωάς μας; παρά παρέχοντες εις τό ύπέρτατον σημείον την προθυμίαν μας; πρός θυσίας μέχρι της νίκης; έν άκλονήτω πιστεί; πρός τό έθνος; και τόν Φύρερα;.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 15. (Δ.Ν.Β.).—Είς τό Φέζ, ως πληροφορείται τό πρακτορείον «Όφια» έί Ταγγέρης εξεργάγησαν και πάλιν ταραχάς. Σενεγαλέζοι πυροβοληταί έπεχείρησαν νά εκκλιώσουν γηγενείς φοιτητάς οι όποιοι μετά των διδασκάλων των είχον καταφύγει εις έν τέμενος. Έπηκολούθησαν πυροβολισμοί κατά τούς όποιους εφανεύθησαν 50 Σενεγαλέζοι και 16 φοιτηταί.

ΓΕΝΕΥΗ 15.3.44 (Δ.Ν.Β.)—Ός πληροφορείται ή έφημερίς «Νταϊήλυ Έξπρές» της 13ης Μαρτίου εις Όρχλάντ της Νέας Ζηλανδίας; εύρέθησαν αι άρμόδιαί άρχαί εις την άνάγκην νά συλλάβουν έσώταξ; οι όποιοι δέν μετέβησαν εις την έργασίαν των. Δέκα μεγάλα; αστυνομικά; περιπόλοι έκαμον έρεύας; εις κινήματογράφους; της πόλεως; κατά την παρελθούσαν εβδομάδι; και συνέλαβον μέγαν αριθμόν τοιούτων έργων; των οι όποιοι δέν ήθελουν δά μεταβώσιν εις τάς έργασίας των.

ΜΕΤΑΛΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΑΠΩΝΑΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΚΙΟ (Δ.Ν.Β.).—Ο άρχηγός των τοπικών ομάδων του έθνικοσοσιαλιστικού έργατικού κόμματος εις την Ιαπωνίαν και τό Μαντζουκούο Σπών, έπεσεκέθη την Τρίτην τόν ύπουργόν των Ναυτικών ναύαρχον Σιμάτα και παρέδωκεν εις αυτόν ως δωρεάν των Γερμανών της Ιαπωνίας; διά τούς τραυματίας; και θύματα του πολέμου τού; αυτόκαταρκοί; Ιαπωνικού ναυτικού; τό ποσόν των 10.000 γέν. Με την δωρεάν ταύτην, έδήλωσεν ούτος; οι Γερμανοί θέλουν νά εκφράσουν εις την φιλοξενούσαν αύτου; χώραν επί τη εύκαιρία της γερμανικής έπετείου ήμέρας; των ήρώων; ωσαύτως; τόν θαυμασμόν των; και την εύγνωμοσύνην των; διά τά μεγάλα κατορθώματα; και τάς θυσίας; του Ιαπωνικού ναυτικού; εις τόν άγώνα εναντίον του κοινού έχθρου; Μόν παρομοίαν δωρεάν; ο άρχηγός; των τοπικών ομάδων Σπών; δά παραδώση; και εις τόν ύπουργόν των Στρατιωτικών στρατηγόν Τόγιο.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΑΜΥΝΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Έκ του γενικού στρατηγείου του Φύρερ τή 15.3.44.
Η άνωτάτη διοίκηση των ενόπλων Γερμανικών δυνάμεων έτακοινοί:

Είς τό νότιον τμήμα του ανατολικού μετώπου Ισχυραί έχθρικοί δυνάμεις έπεχείρησαν; ματαιώς; νά άποκόψουν; εις πολλούς; το μεις; τάς ήμετέρας; κινήσεις; συμπτώξεως.

Είς Ινγκουλ, εις τόν μέσον ουκρανικόν Μπούκι; Ν.Δ. του Πογκρεμπίσε; και εις την περιοχήν ανατολικώς του Ταρνοπόλ; διεξάγονται; βαρείαι; μάχαι; άποκρούσεως; κατά την πορείαν; των οποίων; τά ήμετερα; στρατεύματα; διεξήγαγον; επανειλημμένας; επιτυχείς; άντεπιδέσεις.

Είς τάς μάχας; της περιοχής; του Ταρναπόλ; διέπρεψαν; ιδιαιτέρως; έν τάγμα; τυφεκιοφόρων; υπό τόν ταγματάρχη; Μπάλτσερ; και εις; τεθωρακισμένος; σιδηροδρομικός; συρμός; υπό τόν ύπολοχαγόν; Λόρσαϊδ.

Β.Α. του Νέβελ; έχαλαρώθη; ή όρμη; των μολοσεδικών; επιδέσεων; αι όποιαί; έναυάγησαν; και πάλιν; με μεγάλας; έχθρικός; άπώλειαις.

Είς τάς μάχας; των τελευταίων; ήμερών; διεκρίθη; ιδιαιτέρως; εις τόν; βόρειον; τομέα; του ανατολικού; μετώπου; τό; όλλανδικόν; έθελοντικόν; σύνταγμα; γρεναδιέρων; τάγκς; SS «στρατηγός; Ζεΐφερτ»; υπό την; άρχηγίαν; του; Όμπερστουρμπάνφυρερ; SS Γκέρκελ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΩΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Είς την; άποβατικήν; βάση; του; Νεττούνο; ένήργησεν; ο; έχθρος; μετά; ισχυράν; προπαρασκευήν; πυροβολικού; πολλάς; προωθήσεις; υποστηριζόμενας; υπό; τάγκς; αΐτινες; έναυάγησαν; με; μεγάλας; έχθρικός; άπώλειαις. Πολυάριθμοι; αιχμάλωτοι; συνελήφθησαν.

Πυροβολικόν; μεγάλο; βεληνεκούς; έπληξε; την; έχθρικήν; ναυτιλιακήν; συγκοινωνίαν; πρό; του

«Αντισιο και Νεττούνο, έπέτυχεν έν μεταγωγικόν» και ήνάγκασε; πολλά; πλοία; νά; αναστρέψουν.

Βορειοαμερικανικοί; σχηματισμοί; βομβαρδιστικών; ένήργησαν; εκ; νέου; τρομοκρατικήν; επίθεσιν; εναντίον; της; πόλεως; της; Ρώμης. Είς; πολλά; τμήματα; της; πόλεως; προεκληθήσαν; βαρείαι; καταστροφαι; και; άπώλειαι; μεταξύ; του; πληθους.

Την; παρελθούσαν; νύκτα; γερμανικοί; μαχητικοί; στολίσκοι; έπετέθησαν; με; καλήν; άποτελεσματικότητα; εναντίον; των; λιμενικών; εγκαταστάσεων; της; Νεαπόλεως; ως; και; έχθρικών; πλοίων; πρό; της; Νεαπόλεως.

Τέσσαρα; μεταγωγικά; χωρητικότητος; 18.000; τόννων; επλήγησαν; βαρέως. Είς; άποθήκας; άνεφοδιασμού; προεκληθήσαν; καταστροφαι; και; έκτεταμένα; πυρκαϊά.

Ο ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Βρετανικά; τινα; άεροπλάνα; παρενοχλήσεως; έρριψαν; την; τελευταίαν; νύκτα; βόμβας; εις; την; Δυτικήν; Γερμανίαν.

Ισχυροί; σχηματισμοί; της; άεροπορίας; μας; έπετέθησαν; κατά; την; νύκτα; πρός; την; 15ην; Μαρτίου; εκ; νέου; εναντίον; του; Λονδίνου.

Η; μαζική; ρίψις; έκρηκτικών; και; έμπρηστικών; βομβών; προεκάλεσε; έκτεταμένας; καταστροφάς; και; πολυαριθμούς; μεγάλας; πυρκαϊάς; εις; την; πόλιν.

Ο ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑΝ ΑΓΩΝ

Κατά; την; διάρκειαν; σκληρών; νυκτερινών; συγκρούσεων; γερμανικά; δυνάμεις; άσφαλείας; κατεβύθισαν; εις; Μάγην; δύο; βρετανικάς; τορπιλλακάτους; και; έπροξένησαν; εις; μίαν; άλλην; τόσον; βαρείας; ζημίας; ώστε; και; αύτη; δύναται; νά; θεωρηθή; βυθισθείσα.

Πλήν; τούτων; δύο; τορπιλλάκατοι; έπυρπολήθησαν. Έν; ήμετερον; σκάφος; έδέχθη; βολήν; τορπίλλης; και; έβυθίσθη.